

Publicerad 2018-04-29 00:27 av Swirling

2009 med modifierat slut 2017

Som en förlorad soldat

mjuka händer

blanka ögon

fingrar mellan våta läppar

den lila klänningen;

jag öppnar den framtill, han undrar varför och hänger sina strumpor på tork.

"välkommen tillbaka till köttmarknaden."

"eh, tack."

det är inte ens min lägenhet, jag bara lånar badkaret här ibland. jag kastar strumporna ut på gatan och ber honom hämta dem. när han gått låser jag dörren och badar.

den vita korta klänningen;

jag hade ett speciellt tvillingdelat silversmycke. jag glömde det på någons nattygsbord. han hade ett foto av sitt ex i trosor där. hon var mörk och hade något fel i skrattet. han hade delat upp sitt tjack i två olika lådor i furubyrån. fultjack och fintjack.

den röda klänningen;

han hade bestämt att jag skulle vara den vackraste som kom in i ett rum. jag drack vodka och redbull med en tvilling jag känt sedan han låg i magen. han behövde en personlig assistent för att leta vänner. han ville vara min vän fast han nästan mördat min syster. han tittade på sjöar i bakhuvudet. jag tittade på biljardbordet och kunde inte sova alls den natten.

den regnbågsfärgade klänningen;

en tysk fotograf vill att vi tar lsd i hans rum. jag skrattar med cupnoodles nedtryckta i sanden. mina ben har inga ärr ännu, bara solbränna och håren blir ljusa mot armarna. jag går långt ut i vattnet. mina skuldror som en tavla mot horisonten.

den svarta långa klänningen;

han sitter bredvid och jag tror att han är poesi i fingertoppar. jag gör allt för att gå rätt med långa ben. det glittrar om oss två. och det brinner en artificiell eld bakom min rygg. det rinner rödvin över vita lakan. och det ska vara temat för följande år. vinet alltså. men jag går mjukt och rätt. det var vad han sa. och jag sparar ett skratt som en scratch.

här finns inte. mer. läppar mjukt runt. din rygg i en båge. saltet.

kanske. en hand mot. en kind. strålar mellan handflator. solnedgångar. soluppgångar. och det som lever

mellan. myggor.

den vita klänningen med paljetter;

djupa andetag. en gul tennisboll i vattnet. det finns något som glänser mitt i strömmen. jag vill plocka det och kasta tillbaka det in i det som blixtrar i dig. munnen smakar vin. bakgrunden är terracotta. de där bilderna har du raderat. din enda nakna har jag sparat.

och du mellan våta läppar. det finns så många strumpor. så många gula bollar. så många dagar då solen går upp och ner. så många fingrar. men ingen. ingen.

jag hade tänkt längta hem som en förlorad soldat.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Swirling med Poeter.se id #99327 innehar upphovsrätten